

det andet Thing, det er ganſke viſt, ſom det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds har ſagt, at vi meget ofte, kun altfor ofte, ville finde os nødsagede til at afvige derfra, men det har dog, ſom han ſenere hen i ſit Foredrag meget rigtig bemærkede, nogen Bægt ſaa vidt muligt at kunne ſlutte ſig til det andet Thing, og navnlig har det megen Bægt, hvor der er Tale om en Henvendelſe til Rigets Fyrſte ſom den, der her foreligger os. Det er et Actſtykke, der for Udlandet vil beviiſliggjøre, vil gjøre utvivlſom den Overeensſtemmelſe, der virkelig finder Sted mellem Kongens, Kongens Regjerings og Rigsdagens Anſkuelſer i det, ſom kunde ſiges at være Rigets forſte Velfærdsanliggende. Denne Overeensſtemmelſe har og kan have en Betydning, ſom vi i Sandhed maae lægge ſtor Bægt paa, og ſom maa opfordre os til med Barlighed at angribe et Forſlag, der nogenlunde, om ikke efter Bedkommendes Mening ganſke tilfredsſtillende, udtaler ſig derom. Det er en eiendommelig Maade, hvorpaa man har angrebet viſe Sætninger, ſom, iſer fra Forſlagsſtillerens Standpunkt, have ſtor Betydning. Det er egentlig ved at, jeg vil ikke ſige forvandſke eller fordreie, — det vilde være utilbørligt, — men jeg vil ſige, det er ved paa en Maade, der virkelig nærmer ſig dertil, at udrive enkelte Ord og Sætninger af deres Plads, at man kan komme til de Reſultater, man fremſætter. Den Sætning, ſom det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds har dadlet os for, hvori vi ſige, at „Fyrſterne mødes i Erkjendelſen af den høie Betydning, Enighed og Sammenhold mellem Rigerne vil have for diſſes fremtidige Selvſtændighed og Udvikling“, lyder ikke ſaaledes, at vi ſige, at Fyrſterne erkjende den høie Betydning deraf; deri har han Ret, det kunne vi ikke vide, ſkjøndt jeg vilde anſee det for en Fornærmelſe mod Fyrſterne, derſom vi ikke Alle troede, at de erkjende den; men vi have ſagt: Vi hilſe med Glæde denne Forbindelſe mellem to af Nordens Kongebørn ſom et Vidneſbyrd om, at Fyrſterne dele denne Erkjendelſe. Dette er dog virkelig noget ganſke Andet, end at vi, efter den ærede Rigsdagsmands Udtalelſe, ſkulde have ſagt det

ſom Noget, vi vidſte, at de virkelig nærrede denne Tanke. Vi have Lov til at ſige, at vi onſke og haabe, at de nære den, og at vi vilde ſørge derover, hvis de ikke havde denne Erkjendelſe. — Der er dernæſt wiſſet om, hvorvidt Ordet „Haab“ i det næſte Stykke ikke burde afſejes af Ordet „Duſte“, men jeg maa dog tilſtaa, at Ordet „Haab“ indbefatter ikke blot Duſtet, men det indbefatter ogſaa Troen. Det er alſaa meget ſtærkere end Ordet „Duſte“, og det vil viſtnok være Generationer, før danſke Mænd opgibe Haabet om, at en ſaadan Ordning af vore ullykkelige fraſkilt Brødres Stæbne ſom den her omtalte jo tilſidſt vil indtræde. — Hvad angaaer det ſiſte Stykke af Adreſſen, da maa jeg tilſtaa, at jeg ligeſom min ærede Nabo (Carſen) lægger mindre Bægt derpaa, og at jeg maaſkee vilde have gjort mig Umage for, at det aldrig ſkulde være kommet frem, naar det ikke var min Overbeviiſning, at netop dette Thing efter Grundloven er ſærlig lat til at vaage over og værne om Landets økonomiſke Tilſtand, og naar ikke Throntalen i et Par Stykker havde givet en Fremſtilling af Landets Tilſtand, hvorved den karakteriſerer den ſom i enhver Henſeende tilfredsſtillende, og hvori der tales om de rige Hjælpekilder, om formeentlige Kjendsgjerninger, der ſkulle afgive Beviis for, at Afgifterne ikke ere for høie, at der er Velſtand i Landet, og at man uden Frygt kan paalægge Folket Byrder. At forbigaae dette med Tankehed vilde ikke være ſtemmende, det paaftaaer jeg ligefrem, med den Aand, der er fremherſkende i dette Thing og til denne Dag har været fremherſkende deri. Naar man nu ſiger: Ja, men den den Sætning, ſom I til Svar derpaa have anført, ſiger, at vi ikke ſkulde ſtye nogen Anſtrengelſe, og at vi derved anviſe Regjeringen at paalægge nye og ſtorre Skatter, da har allerede en af mine ærede Medforſlagsſtillere gjort opmærkſom paa, at det netop er ved at uddrive Stumper af Sætninger, at dette „nogen“ har kunnet faae en ſaadan Betydning; thi jeg maa gjentage, hvad han gjorde opmærkſom paa, at det er ikke enhver Anſtrengelſe, der menes, men det er den Anſtrengelſe, ſom er nødvendig til at opnaae For-